

יעקב שרת / איש מאדים מכל מלמדי השכלתי

(משוט בכנסת ובי-4 יומנים - בי-5 ימי הסיפוח הראשונים)

מעל דוכן הכנסת בירושלים נורתה השבוע היריה הראשונה במלחמה הבאה. (א' הבר, ידיעות אחרונות 18 בדצמבר). כאן המלחמה הבאה. הושט ידך וגע בה. (א' אברמוביץ, 18 בדצמבר).
הסכנה של מלחמה גברה, מפני שהמוטיבציה של סוריה להילחם התחזקה, ומפני שההתגרות בברית-המועצות, שהתחילה בנוסח, "מיזכר ההבנה" מצאה את המשכה. (דבר היום, דבר, 15 בדצמבר).
את מימדי הטרגדיה שבסיפוח הגולן נדע רק בעוד זמן רב, כפי שידענו במאוחר מה היתה התבונה בבניית ימית, ובמה שמכונה, "מיסמך גלילי". (נ' ברנע, דבר, 16 בדצמבר).
אם ביום מן הימים יתברר, שהסיפוח הגיע מחדש את גלגל המלחמה במיזרח התיכון, האם אפשר יהיה לבוא בתביעה לחיילי צה"ל להשליך נפשם מנגד בגללו? (ע' בנוימן, הארץ, 16 בדצמבר).

החוק הזה אינו מונע בעדנו בכל שעה ובכל יום שסוריה תרצה בכך, לדבר איתה על שלום. (מ' בגין, הכנסת, 14 בדצמבר). ישראל מוכנה לנהל משא-ומתן שלום עם סוריה בכל עת וללא תנאים מוקדמים. (השר 'ש' שמיר, מעריב, 16 בדצמבר). המלחמה הבאה עם סוריה לא תהיה תולדה של מחדל אלא של מעשה. אופיו המתגרה של מעשה זה ברור כליכך, עד שאין להאשים את ממשלת בגין בעיוורון לתוצאותיו. להיפך. בדיוק לתוצאות אלה מייחלת הממשלה. (א' אורן, דבר — 15 בדצמבר). אריק שרון רוצה להילחם בסוריה בכל מחיר. אנחנו נותנים לגיטימיות לטריון שלו. יתכן שמאחרי ההצעה הזאת של החוק יש כוונה להביא להתלקחות בצפון בגלל לבנון וסניי. (ח"כ מ' גור, הכנסת, 14 בדצמבר).
בגין התייחס גם לנושאים ביטחוניים מסויימים, שאף הם היוו חלק ממערכת השיקולים שהביאה לקבלת ההחלטה על העיתוי. (ש' נקדימון, ידיעות אחרונות, 18 בדצמבר). מנחם בגין ואריאל שרון מעוניינים במלחמה עם סוריה. (א' אורן, דבר, 15 בדצמבר).

יתכן לנו כל מגמה לפתוח במלחמה בצפון. ברצוננו להרתיע מפני פתיחה באש... ישראל לא תחזור למלחמת התשה כפי שהתנהלה בצפון ביולי השנה (השר א' שרון, הארץ, 18 בדצמבר). בינינו ובין ישראל מונחת החרב. (גנרל מ' טלאס, ידיעות אחרונות, 16 בדצמבר).
מי יודע מתי והיכן יפול הפגז הראשון, רחשו השולחנות (במיזון הכנסת). הוא, בגין, הולך למלחמה, זה ברור. אסד לא יוכל לשותק. (א' דנקר, הארץ, 18 בדצמבר).
אם יתפתח אסד להגיב בפעולה צבאית — כי אז בראשונה בתולדותינו יהיו לוחמים שישאלו בלחישת או בקול רם את השאלה הנוראה: על מה אנחנו נהרגים? (ע' עוז, דבר, 15 בדצמבר).

יתכן שיש כאן שיקול נוסף, והוא להביא את הסורים לתגובה — דבר שימוטט את ההסכם עם מצריים, ואם המצרים ישנו את מעמדתם הדבר עלול להסתים בעצירת הנסיגה מסיני. (פרופ' ש' פרידלנדר, דבר, 15 בדצמבר).
משמעות המהלך הישראלי היא פתיחה במלחמה וביטול הסכם הפסקת האש. (גנרל מ' טלאס, מעריב, 15 בדצמבר). גם אם יחליט אסד שלא להגיב בשלב זה בצעדים צבאיים ישירים או עקיפים (דרך לבנון) אין פירוש הדבר כי יינעם מהם בשלב מאוחר יותר. (פרופ' א' רבינוביץ, ידיעות אחרונות, 18 בדצמבר).

הנסיגה מעיד כי מנהיגי ערב נוצרים בלבותיהם מרידות עד שהן מיתרמות לבסוף לשפה של החלטות מבצעיות, כמו למשל ב-6 באוקטובר 1973. (ע' בנוימן, הארץ, 16 בדצמבר).
הסיכוי קיים, בכל זאת, משום שהסורים עלולים להגיב במהלכים צבאיים החל מביטול הסכמי ההפדנה, ריכוזי כוחות, מתן היתר למחבלים לפעול, ואף מלחמת התשה כזאת או אחרת. (ז' שיף, הארץ, 17 בדצמבר).

כדאי לתת אישורי קצת יותר גדול לאויב ולמי שעומד בראשו. הוא יכול, למשל לפתוח במלחמת התשה... והוא יודע היטב היכן ממוקמות נקודות הישוב ברמת הגולן ומחנות הצבא. (א' הבר, ידיעות אחרונות, 18 בדצמבר).
העולם כולו, ובעיקר ארצות-הברית וישראל, יהיה מופתע מאוד מן הדרך שבה תגיב סוריה על המהלך הישראלי. (מקור סורי בכיר, מעריב, 15 בדצמבר).

את רוב סיני הפקרנו לשווא. נשאיר לפחות לפליטה את החלק שנותר בידינו... אם היה כבר הזה בממשלתנו, נוכל לומר כי בחוק הגולן השמ"ב נפתח עידן חדש בתולדות ישראל. (מ' שמיר, מעריב, 15 בדצמבר).
ההחלטה היא הוכחה נוספת לכוונות ההתפשטות של ישראל. השלב הבא יהיה סיפוח הגדה המערבית. (ב' אשקעה, ידיעות אחרונות, 15 בדצמבר).

כפי שנהגנו לגבי רמת-הגולן יש לנהוג בעיתוי הנכון גם לגבי שטחים אחרים. (השר 'ש' שמיר, מעריב, 16 בדצמבר).
אני יכול לשוות לנגד עיני התפתחות שבה יהיה בסוריה מישור אחר, אשר יחליט להציב בצורה שונה את שאלת ההסדר עם ישראל. מציאות זו תוכל ליצור מצב מדיני, אשר יקשה מאוד על ישראל להוסיף ולהחיק ברמת-הגולן — על-אף קבלת החוק (פרופ' א' רבינוביץ, ידיעות אחרונות, 18 בדצמבר).

האם יחלפו זמן רב עד שיקום שלט של דמשק אשר — כמו סאדאת ב-1977 — יבער נכונות להתפייס עם ישראל? מה יהיה מעמדה של רמת-הגולן. במיקרה כזה? מה תהיה משמעותה המעשית של החלטת הסיפוח? יהיה כדאי להחמיץ שלום עם סוריה רק בגלל החוק שקיבלה שלוש הכנסות? ואם יהיה חבל להחטיא סיכויי שלום עם סוריה, מה איפוא מישקלה הממשי

הורסקוב
(המשך ממעמד 20)
שאפשר תשובות שמביאות לכעס, רוגז וריב.
במישור הכספי כדאי להיות זהירים במיוחד בחודש ינואר, שאז ונוס שליטת הכספים — תהיה בנסיגה, ועלולה לגרום להפתעות בלתי נעימות בתחום זה.

כדאי להוסיף ששליט הבית השני (אוראנוס) נכנס לבית ה-12. בתקופה זו יש להזהר מאני שים המסוגלים לרקום תוכניות מסוכנות שעולות לגרום להפסד. לכן רצוי לדחות צעדים חשובים בשטח כספי לקיץ.

בענייני בריאות, הנוק העיקרי לעול להיות בגלל מח מח נפשי, עבודה מוגזמת ויותר מנוי. השנה יש להזהר מלהעמיס יותר מדי התחייבויות שגורמות לטיטשוש ולחוסר זהירות. גם הנהיגו בכבישים דורשת תשומת לב מיוחדת, בגלל נטיה יותר חזק מהמדי לשברים בגפיים.

בשותפויות ונישואין עדיין לא יהיה קל. רצוי לוותר לבני-הזוג ולהמתין לתקופה נוחה יותר. מבחינה חברתית המצב יהיה טוב מהרגיל. ידידויות חדשות עשויות להתפתח, והכרויות סוג שונה שירחיבו את האופקים, ויגרמו לפתיחות רבה יותר. ידידים יבואו ויעזרו בכל הקשיים שבהם עלולים להתקל השנה, וי

החזית לבני גדי: בעיח כספיות, סילים קצרים, ומעבר לדידה חדשה

למעשה יפתרו את הבעיות. גם יחסים רומנטיים עשויים להתפתח מקשרים שהתחלתם ידידות ומשכס אהבה.

גם נסיעות לחוץ-לארץ תבור צענה בעזרת ידידים, שכן בני המזל לא יחשו די העזה לבצע שינויים גדולים בחייהם, ודווקא יידידים ידחפו אותם ויביאו אר תם לנסיעות מקדמות ורצויות מאוד.

להלן תחזית לבני מזל גדי ל-חצי השנה הבאה.

ינואר — הגדלים ירגישו אופ-טימויות וכוחות מיוחדים לקראת השנה החדשה, למרות בעיות כספיות שיעיקו עליהם. הם יהיו בכל זאת מרוצים ומלאי תוכניות לעתיד.

פברואר — יהיה קשה מבחינה כספית, תרגישו לחוצים ו-לא תדעו מאין להשיג מקורות מימון לכיסוי חובותיכם.

מרץ — צפויים טיולים קצרים שיפגשו את המתח שבו תהיו שרויים. צפויים מפגשים עם קרובי משפחה. יתכן תחום לימודים חדש.

אפריל — יהיה מוקדש לבית, שיפגשו, סיוע או מעבר לדידה חדשה, אירוח של ידידים וקרובי משפחה.

מאי — אהבות חדשות, רומנים מסעירים, העולם שוב יחייך אליכם, פעילות ספורטיבית והצלחות צנועות בהימורים.

יוני — יוקדש לעבודה. עול חדש יוטל עליכם והאחריות תכביד, אולי עד כדי הרגשה של חולשה גופנית.

של ההחלטה להחיל על רמת-הגולן את החוק הישראלי? (ע' בנוימן, הארץ, 16 בדצמבר).

מבית לוינשטיין יצא אישור להצביע בעד החלטה שנולדה בהדסה. (א' בכר, ידיעות אחרונות, 18 בדצמבר). שני אנשים חולים ניווטו את העניין. בגין בחוק מעל כיסא הגלגלים שלו, ישראל גלילי בפנים, ממיטוג חוליו בבית לוינשטיין ברעננה. (א' דנקר, הארץ, 18 בדצמבר).
היונקרים של אחדות העבודה היו זקוקים גם לבירכתו של ישראל גלילי מבית לוינשטיין. כל מנהיג ובית-החולים שלו. (ס' קשת, ידיעות אחרונות, 18 בדצמבר).
יותר משיש כאן, "הסביב מצדה" יש כאן, "התסמונת הדסה" (א' אורן, דבר, 15 בדצמבר).
אנו דנים היום לא רק בהיבט היסטורי, לא רק בהיבט ביטחוני, אלא גם בהיבט מדיני-מוסרי. (מ' בגין, הכנסת, 14 בדצמבר).

זהו סיפוח. אנחנו קשורים באמנות בינלאומיות האוסרות סיפוח. (ח"כ ש' אלון, הכנסת, 14 בדצמבר). אין בחוק הזה משום סיפוח רמת הגולן. (ח"כ ד' רוזוליו, הכנסת, 14 בדצמבר).
זה סיפוח קלאסי. (ח"כ א' אבן, הכנסת, 14 בדצמבר). יש חשש ממשי, כי בהחלטה לספח את רמת הגולן איבדה ישראל לדעת במו ידיה את תוקפם של הסכמי קמפ-דייוויד. (ע' בנוימן, הארץ, 16 בדצמבר).
קשה להיזכר בתקדים בשנים האחרונות לסיפוחו הרשמי והמוצהר של שטח המוכר על-ידי עמי העולם כתחום הריבונות של מדינה אחרת. (ח"כ א' אבן, מעריב, 18 בדצמבר).
חוק הגולן אינו עומד בסתירה להסכמי קמפ-דייוויד ואינו מונע משא-ומתן אפשרי לשלום עם סוריה. (ח"כ י' צור, 18 בדצמבר).

בהסכמי קמפ-דייוויד כלול סעיף, המדבר על החלת העקרונות שנקבעו בסיני גם על גזרות אחרות. אני מניח כי הסורים שמו לב לסעיף זה. (פרופ' א' רבינוביץ, ידיעות אחרונות, 18 בדצמבר).
אני חושש פן יירשם הלילה הזה בדברי הימים כלילה שבו איבדנו את הגולן כולו. (ע' עוז, דבר, 15 בדצמבר).
כמה נחמתי בקמפ-דייוויד, שייאמר כי המיסגרת של הסכם השלום עם מצריים תשמש בסיס לשלום, אך, "לפי המתאים". כך נאמר ברישא של הפסקה בהסכם. באנגלית, "אפרופריטי". איזור איזור והתנאים המתאימים לו. (מ' בגין, מעריב, 18 בדצמבר).

עוד לפני שבוע, עוד לפני שפרץ משבר פולין, פנה ראש-הממשלה אל היועץ המשפטי לממשלה וביקש את חוות-דעתו על הצעת חוק הגולן שחיבר. (מ' ז"ק, מעריב, 15 בדצמבר).
ראש-הממשלה סבר, כי היה זה מן התבונה הפוליטית להפתיע גם את ידידנו הטובים ביותר... אין מדינה שחפצה להיות מופתעת, ולכן מדינה הנאלצת להודות כי אומנם הופתעה רואה את עצמה קרובן של הטעיה ורמיה... למה שאף מדינאי אינו מוכן לסבול הוא שהצד שכנגד מתפאר בעורמתו. מי שסוקר את העיתונות הישראלית בימים אלה יגלה יותר מהוכחה אחת להתפארות כעין זו. (פולס, הארץ, 18 בדצמבר).
"זה העיתוי הטוב ביותר". (מ' בגין, מעריב, 15 בדצמבר).
באחד מימי הקיץ, כשישב בגין במיזון הכנסת, והשיחה איד-שהוא התגלגלה לרמת הגולן, העיר בלי-מישים כי הזמן הטוב ביותר להחיל את החוק הישראלי על הגולן יהיה בדצמבר. (י' חריף, מעריב, 18 בדצמבר).

אצל בגין נתגבשה הכרה, שאין לעבור עוד לסדר היום על האימונים והמעשים הסוריים המחציפים, המכוונים ישירות נגד ישראל — כאשר ארצות-הברית חסרת-אונים ונשיא סוריה מחתל בעולם ומלאו. (ש' נקדימון, ידיעות אחרונות, 18 בדצמבר).
מדוע דווקא עכשיו? ככל המשוער הסביר בגין לשרים: פולין כובלת את ברית-המועצות, ארצות-הברית מטופלת בלוב, אירופה שקועה אף היא בפולין, מצריים מייחלת לקבל את שארית סיני. (י' חריף, מעריב, 18 בדצמבר).
מה חשבנו, שיחכו לנו עד סוף הימים? אנחנו בורחים מהכרעה. (ח"כ ש' ארבל-אלמוזילין, הכנסת, 14 בדצמבר).
לאיזה נס ולאיזה משיח היה עלינו לחכות עוד? (ה' רוזנבלום, ידיעות אחרונות, 15 בדצמבר).

האם חובתנו לחכות בלי סוף? האם אין חובתנו להוציא מסקנות מסויבות של סוריה? (י' בדר, מעריב, 16 בדצמבר).
על מה המשך ההתלבטויות? הנחכה עד שהאויבים יהיו מאוחדים? (ד"ר י' אלדד, הארץ, 17 בדצמבר).
תהא זו רשעות להאשים את ראש הממשלה בכוונה לנצל את טרדות ארצה במשבר הפולני (מ' ז"ק, מעריב, 15 בדצמבר).
אנחנו מרגישים היום משהו מההרגשה של 15 במאי 1948. (י' הרצל, דבר, 15 בדצמבר).
אל תשאל אותי מה היה ארצה-כך כי פשוט התחלתי להשתולל משימחה. (דודו, יונתן, דבר, 15 בדצמבר).
סתם להתגרות באומות העולם. (הרב שך, ידיעות אחרונות, 18 בדצמבר).
ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו ליום הזה. (ח"כ ח' דרוקמן, הכנסת, 14 בדצמבר).

ישראל אולי זכתה במילמות שהביאו לה שטחים, אולם השבוע, ככל הנראה, היא איבדה את נישמתה. (ריצ'רד כהן, ושינגטון פוסט, 18 בדצמבר).